

DE LA SCRITOR LA ZIARIST, DE LA BLOGGER LA INFLUENCER

Înainte de a fi "cel mai mare stilist francez din secolul XX", Cioran a fost cel mai mare agent constator al decăderii. El scria, "constată", că oamenii politici vechi se înconjurau de scriitori, "iar cei de acum se înconjoară de ziariști." Nu știa, nu anticipa nimic. Cretinozaurii politici au trecut de la ziariști la bloggeri și de la bloggeri la influenceri pe facebook.

Mi-am dorit să fiu scriitor de glorie efemeră (ziarist) de la vârsta de opt ani. Atunci l-am cunoscut pe Fănuș Neagu, fără să am vreun merit. Era prieten cu tata. Fănuș publicase, cu destui ani în urmă, capodopera "Îngerul a strigat", dar lumea îl saluta pe stradă pentru rubrica sa cu pretext sportiv, din "Lucafașul". Când ne-a întrebat învățătoarea ce vrem să ne facem, colegii mei au spus că vor să ajungă doctori sau aviatori. Vreo doi au zis că speră să plece în America și au auzit "stai jos și tac! Crezi că acolo aleargă câinii cu covrigi în coadă?" Eu am declamat că vreau să fiu poet, gândindu-mă la Fănuș, cel mai mare poet al construcției cu paragraf. Ce covrigi în coadă? Eu alergam după leul cu o coadă ca un zărgan. Uuuuuuuuu, ce mi-a ieșit asta! Dar nivelul meu era de cititor al lui Ioan Chirilă. Și a durat ceva până m-am desprins. La paispe ani știam pe dinafară cartea "Pe marile bulevarde ale fotbalului". Trei puncte, două cuvinte, alte trei puncte. Era o suspensie (trei puncte, trei puncte, trei puncte) pentru visătorii adolescenți și pentru microbistii rămași cu lecturile în adolescență. Dar e bine că Ioan Chirilă are și discipoli. Mircea M. Ionescu și Ilie Dobrescu scriu ca el. Își încep chiar și cărțile cu trei puncte. Adică "povestea e veche, dar n-avem chef și adjective să o așezăm pe hârtie, că verbe oricum n-am avut niciodată." Da, nu contest, sunt rău. Nu cumva sunt și invidios? Chirilă a fost, chiar a fost, un scriitor, avea (ceva) talent și multă cultură. Eu nu suport ambițioșii fără talent și știu că, la un moment dat, grafomanii aștia mă vor scoate din presă.

Zilele trecute am citit cartea - mozaic a unui talent cât răscolirea Dunării, covârșit de o ambiție cât Neajlovul. Dan Mucenic s-a prăpădit în aprilie și i-a apărut jurnalul de lecturi și de ultime trăiri în noiembrie. "Ceaslovul de la Izvoru" (localitatea unde s-a retras la

**Răzvan Ioan
BOANCHIS**

asfințitul scrisului) este ultima răsuflare a unui risipitor de icre tipografice. Și Mucenic a avut ce risipi, la el n-au contat peștii prinși în năvod, ci Dunărea care s-a destrămat printre solzi. Mucenic a fost înmormântat la Giurgiu, unde a făcut apostolat cultural în ultimii ani ai vieții. Ca editor de carte și ca mentor al bibliotecii din orașul danubian, Mucenic a transformat Giurgiu(l) într-o micuță Viena balcanică.

Nu mai am spațiu, eu mă produc într-o publicație Gutenberg, așa că redau crezul lui Mucenic (mă regăsesc aici, fără vreo fisură, fără vreo virgulă, că la puncte de suspensie nu m-a dus nevoia) și o istorioară culeasă din lecturile lui. "Nu-mi pun problema dacă am avut dreptate în scris. Adevărul și curajul nu sunt categorii estetice. Ele interesează morală sau acțiunea concretă. Important este dacă am zis bine ce am zis. Dacă există posibilități de extrapolare, dincolo de evenimentul descris al demersului meu. Dacă el conține sau nu fărâme de etern omenesc. Dacă este, cât de cât, memorabil." Dacă am fi fost, Mucenic, la o vodcă, iar eu la un spriț, l-aș fi întrebat "nu cumva am scris io chestia asta?"

Și acum istorioara, "memorabilă", cum îi plăcea lui Dan, cuprinsă în cartea lui Dan, ai fost mare, Dane! Memorialistul D. Leon povestește că I.L. Caragiale dăduse faliment cu una dintre berării, așa că s-a dus peste Rege. "Carol l-a primit foarte afabil, întrebându-l cum îi merge afacerea, iar Caragiale i-a răspuns: Rău de tot, Majestate, și m-am gândit să vă rog a-mi împrumuta suma necesară să mă salvez. Regele, zăbind, îi spuse: Dumneata nu știi că Regii nu împrumută bani? Dar de ce sumă ai nevoie? Caragiale avea nevoie de 3500 de lei, dar s-a gândit să ceară 1500 mai mult și îi spuse Regelui: Suma de care am nevoie, Majestate, este 5000 de lei. Treci mâine pe la trezorer, spuse Regele. A doua zi, trezorerul i-a numărat lui Caragiale 3500 de lei. Regele aflase deja suma pe care o datora Caragiale. ■"

NATIONAL

Cotidian fondat în 1997

Anul XXII • Nr. 6217 • VINERI, 9 NOIEMBRIE 2018 • 2 LEI

www.national.ro

IOHANNIS, FACUT PENAL!

PAG.
2-3

EXCLUSIV

Disperarea combinagiilor de serviciu

Nu a existat regim politic în România care să nu-și pună patalama în frunte cu vreun scandal de răsunet. Pe vremea lui Iliescu a fost cel cu groapa de la Berevoești, unde oamenii lui Virgil Măgureanu îngropau documente atât de bine încât să fie găsite de niște de țărani. Care țărani, ca și cel care a descoperit valiza cu acte de la Tel Drum, au luat legătura cu presa. O poveste care se repetă la fiecare sfert de secol, uneori mai des, în alt decor și cu alte personaje, căci politica românească se bazează pe combinageli.

paginile 4-5

Îi vine rândul și lui Băsescu...

După ce a tăiat cu un sfert salariile și pensiile românilor pe baza unei simple "eroari de prognoză economică", Traian Băsescu a strâns apoi cureaua bugetului pentru a unidirecțională bună parte din banii rămași la dispoziția ministerelor pentru proiecte speciale în Republica Moldova. De ce? Desigur, în niciun caz de dragul pemeștului Eugen Tomac sau că nu mai putea o "jivină" politică precum "părintele" sistemului ticăloșit de nevoile basarabenilor. Și doar pentru că, așa după cum bine își mai amintesc unii dintre cei care i-au fost aproape atâta amar de vreme, acestuia îi intrase în cap să rămână președinte! Și dacă nu se mai putea al României, atunci barem al Republicii Moldova! Motiv pentru care, să nu uităm, și-a și luat cetățenia țării vecine și și-a anunțat chiar intenția publică de a candida la Președinția Republicii Moldova!

pagina 3

Cioloș linge azi PNL-ul pe care l-a scuipat ieri

PAG.
7

Proces pentru... MICȘORAREA VÂRSTEI!

PAG.
8

Puțină atenție,
se poate?

Poza zilei

Italia dă lecții pe fonduri UE: 868 milioane euro pentru Napoli

PAG.
8-9

1€ ➔ 4.6630 lei
1\$ ➔ 4.0825 lei
1CHF ➔ 4.0720 lei

Bitcoin BTC ➔

\$ 6.525

Ripple XRP ➔

\$ 0,5146

Ethereum ETH ➔

\$ 216,66

59484905400171 06217

OAMENI SI ISTORIE DE CENTENAR Theodor Mihali, memorandist-unionist

Înainte de a evoca meritul patriotului maramureșean Theodor Mihali în înfăptuirea Statului Național Unitar, trebuie evidențiată participarea acestuia la "Mișcarea Memorandistă", precursora actului de la 1 Decembrie 1918. Membru al Partidului Național Român încă din 1880, Theodor Mihali s-a aflat atât printre semnatarii memorandumului transmis Împăratului Franz Josef, în primăvara anului 1892, cât și în fruntea delegației de 300 de români, alături de Ioan Rațiu, Gheorghe Pop de Băsești, Vasile Lucaci, Iuliu Coroianu și Rubin Pațiuța, care s-a deplasat la "Palatul Hofburg" din Vien-

na, în speranța că suveranul va da ascultare nemulțumirilor prezentate de românii din Transilvania, Banat și Ungaria. Franz Josef ignoră petiția, iar capii "Mișcării Memorandiste" vor suferi represalii din partea autorităților austro-ungare. Astfel, la vârsta de 39 de ani, acuzat de atentat împotriva statului maghiar, doctorul în drept Theodor Mihali este condamnat la 2 ani și 6 luni de închisoare, fiind încarcerat la Vacs. După grațiere, avocatul își reia activitatea la baroul din Dej, dar și rolul politic, fiind ales deputat în Parlamentul de la Budapesta. Împreună cu Vaida-Voevod și Aurel Vlad, înfiin-

țează aici două ziare ale PNR, "Lupta" și "Poporul român". După prăbușirea Imperiului dualist, lider călît în lupta națională, Mihali își intensifică acțiunile în mișcarea unionistă. Face parte din "Consiliul Național Român General", înființat la Budapesta, alături de cinci colegi din "Partidul Național Român" și alți șase socialiști. Participă apoi la elaborarea "Declarației de Autodeterminare" (Oradea / octombrie 1918) emisă de "Comitetul Executiv al Partidului Național Român". Pe 1 Decembrie, la Alba Iulia, se află în calitate de vicepreședinte al "Marii Adunări Naționale" și vicepreședinte al "Marelui Sfat Națio-

nal Român" la proclamarea Unirii tuturor românilor. O lună mai târziu, "Consiliul Dirigent" îl numește prefect al județului natal, Solnoc-Dăbâca (actualul Maramureș). Se desparte ulterior de PNR și intră în "Partidului Poporului" (Averescu), pentru ca ulterior să îmbrățișeze doctrina liberală, fiind ales deputat în 1920 și 1931. În ultimii ani ai vieții îndeplinește funcția de primar al Clujului. ■

Material realizat în cadrul "București-Centinar" - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București prin Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic